

Η «κορριά του Κινηματογράφου» είναι μία χονδρή φάρσα, χρήσιμη όντως για τις

βαρειές ζέστες που περνάμε, γιατί γαλι κανείς άν'όχι με τίποτε άλλο με το άπρό-
οπτον και την αββάδειν των τρύκ του συγγραφέως που αρχίζει να μπαίνει σε πολύ
κακό δρόμο.

Με άρκετο μπρίο ο θιασος Κυβέλης ανεβάζει τό όργιο, καίτοι θά έχρειάζετο
πάντε φορές μεγαλύτερη ζωηρότης. Άλλά οι Έλληνες ήθοποιοί είναι ένθρωποι
ελαρείς και μερακιωμένοι ίσως έως στον βρεθή εκείνος, που δά τους ξεπνήσθ, αρχί-
ζοντας κατ' πρώτον από τό να τους πληρώσθ.

Άπό τόν ρόλον τής κ. Δημοπούλου δέν κατάλαδα γρώ γιατί ή κόκκινη περούκα,
γιατί τό ύφος αυτό τής γήρασμένης κάφρασαντακίας; Άδει τέτοια πράγματα τό και-
μενο; Μάς άπεζημάσθν θρωίς ο Χρυσομάλλης εις ένα από τους περ' διασκεδαστικούς
τύπους του ένψ ο κ. Γαβριηλίδης παρουσιάζεται σχετικά ελαφρότερος και εύθυ-
μώτερος.

Η κ. Άλκατοι μένει ή πάντοτε τελεία καλλιτέχνης.

Ο κ. Πλούτης εκτός του ρόλου, ή κ. Μουστάκα, πολύ ξερή και αλόγιστη γι'
αυτόν τόν διπλό ρόλο τής διαφθαμμένης και τής άθώας παρθένου που άποπειράται
νά σκιτσάρθ.